

ΕΤΟΣ 62ον

26 Οκτωβρίου 2014

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 43 (3204)

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΜΑΣ ΕΛΕΥΘΕΡΩΝΕΙ ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΘΗ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΔΑΙΜΟΝΕΣ

Ἡ σημερινή εὐαγγελική περικοπή, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, κάνει λόγος γιὰ ἓναν ἄνθρωπο ὁ ὁποῖος συναντήθηκε μέ τόν Χριστό στή χώρα τῶν Γαδαρηνῶν. Ὁ ἄνθρωπος αὐτός βρισκόταν σέ τραγική πνευματική καί ψυχοσωματική κατάσταση, διότι ὅπως τό κείμενο μάς διευκρινίζει, δέκα χιλιάδες δαίμονες εἶχαν μπεῖ μέσα του καί βασάνιζαν ἀλύπτητα τήν ψυχή καί τό σῶμα του. Ὁ διάβολος δηλαδή κατοικοῦσε ὑποστατικῶς, μέσα του. Ἀποτέλεσμα ἦταν, αὐτό τό πλάσμα τοῦ Θεοῦ, νά ἔχει χάσει τόν ἑαυτό του, τήν ἐπαφή του μέ τοὺς ἄλλους ἄνθρώπους, νά κυκλοφορεῖ γυμνός ἔνεκα ἀφροσύνης καί νά ἔχει τά μνήματα ἀντί ἄλλης κατοικίας, σπάζοντας τίς ἀλυσίδες πού τοῦ φοροῦσαν ἐνίοτε. Μᾶς θυμίζει ἔντονα ἡ περίπτωσή του τοὺς «κατοικοῦντας» (ὄντως) «ἐν χώρᾳ καί σκιᾷ θανάτου» (Ματθ. 4,16).

Ἰησοῦ, υἱέ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου

Μᾶς κάνει ἐντύπωση ἡ ὁμολογία τῶν δαιμονίων γιὰ τό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ. Πιστεύουν στή θεότητα του ἀσκέτως ἄν φρίττουν! Μπορεῖ νά πει κανεῖς ὅτι κάποιος ἐκ πεποιθήσεως καί σκληρόκαρδος ἄθεος βρίσκεται σέ χειρότερη κατάσταση ἀπό αὐτούς. Ἡ ἅγια Γραφή τόν ὀνομάζει «ἄφρονα», δηλαδή ἄνθρωπο πού δέν ἔχει φρένα στό μυαλό: «εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ οὐκ ἔστι Θεός» (Ψαλμ. 13,1· 52,1).

Δείχνοντας ὁ δαίμων πόσο ἀνίσχυρος εἶναι μπροστά στόν παντοδύναμο Χριστό, τοῦ ζητάει τήν ἄδεια νά μπεῖ στοὺς χοίρους, ὅπως καί ἔγινε. «Παραχωρεῖ» ἀκριβέστερα ὁ Θεός νά περάσουν οἱ δαίμονες μέσα στοὺς χοίρους διότι τό χοιρινό κρέας ἦταν ἀπαγορευμένο γιὰ τοὺς νηπίους πνευματικά Ἑβραῖους, σάν εἶδος στοιχειώδους ἄσκησης (Δευτ. 14,8). Παρά ταῦτα, ἐπειδή οἱ Ρωμαῖοι κατακτητές ἔτρωγαν χοιρινό, οἱ Ἑβραῖοι ἔκαναν παράνομο ἐμπόριο γιὰ νά κερδί-

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. η' 27-39)

Ἡ θεραπεία τοῦ δαιμονισμένου

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν, ὑπήντησεν αὐτῷ ἀνὴρ τις ἐκ τῆς πόλεως, ὃς εἶχε δαιμόνια ἐκ χρόνων ἰκανῶν, καὶ ἱμάτιον οὐκ ἐνεδιδύσκετο καὶ ἐν οἰκίᾳ οὐκ ἔμενεν, ἀλλ' ἐν τοῖς μνήμασιν. Ἴδων δὲ τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἀνακράξας, προσέπεσεν αὐτῷ, καὶ φωνῇ μεγάλῃ εἶπε· Τί ἐμοὶ καὶ σοί, Ἰησοῦ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου; δέομαί σου, μὴ με βασανίσῃς. Παρήγγειλε γὰρ τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ ἐξελθεῖν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου. Πολλοῖς γὰρ χρόνοις συνηρώπακει αὐτόν, καὶ ἐδεσμεῖτο ἀλύσει καὶ πέδαις φυλασσόμενος, καὶ διαρρήσων τὰ δεσμά, ἠλαύνετο ὑπὸ τοῦ δαίμονος εἰς τὰς ἐρήμους. Ἐπηρώτησε δὲ αὐτόν ὁ Ἰησοῦς λέγων· Τί σοὶ ἐστὶν ὄνομα; Ὁ δὲ εἶπε· Λεγεὼν· ὅτι δαιμόνια πολλὰ εἰσῆλθεν εἰς αὐτόν· καὶ παρεκάλει αὐτόν ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς εἰς τὴν ἄβυσσον ἀπελθεῖν. Ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη χοίρων ἰκανῶν βοσκομένων ἐν τῷ ὄρει· καὶ παρεκάλουν αὐτόν ἵνα ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς εἰς ἐκείνους εἰσελθεῖν· καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς. Ἐξεληθόντα δὲ τὰ δαιμόνια ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους καὶ ὤρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν λίμνην καὶ ἀπεπνίγη. Ἴδόντες δὲ οἱ βόσκοντες τὸ γεγενημένον ἔφυγον, καὶ ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς. Ἐξῆλθον δὲ ἰδεῖν τὸ γεγονός, καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ εὖρον καθήμενον τὸν ἄνθρωπον, ἀφ' οὗ τὰ δαιμόνια ἐξεληλύθει, ἱματισμένον καὶ σωφρονούντα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐφοβήθησαν. Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτοῖς οἱ ἰδόντες, πῶς ἐσώθη ὁ δαιμονισθείς. Καὶ ἠρώτησαν αὐτόν ἅπαν τὸ πλῆθος τῆς περιχώρου τῶν Γαδαρηνῶν ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῶν, ὅτι φόβῳ μεγάλῳ συνείχοντο. Αὐτὸς δὲ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον ὑπέστρεψεν. Ἐδέετο δὲ αὐτοῦ ὁ ἀνὴρ, ἀφ' οὗ ἐξεληλύθει τὰ δαιμόνια, εἶναι σὺν αὐτῷ· ἀπέλυσε δὲ αὐτόν ὁ Ἰησοῦς λέγων· Ὑπόστρεφε εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ διηγοῦ ὅσα ἐποίησέ σοι ὁ Θεός. Καὶ ἀπῆλθε καθ' ὅλην τὴν πόλιν κηρύσσων ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς.

ζουν χρήματα. Μέσα ἀπὸ αὐτοῦ ὁ Θεὸς ἔηλεγε τὴ φιληγαυρία τους.

Ἰματισμένος καὶ σωφρονῶν

Ὁ μέχρι πρὶν λίγο σὲ τραγικὴ κατάσταση εὐρισκόμενος ἄνθρωπος, μετὰ τὴν ἐκδίωξη τῶν δαιμονίων στέκει «παρὰ τοὺς πόδας» τοῦ Χριστοῦ, φορώντας πλεόν τὸ ἱμάτιο τῆς σύνεσης καὶ τῆς σωφροσύνης. Εἶναι αὐτὸ ἀκριβῶς πού δὲν πρόσεξαν οἱ κάτοικοι τῶν Γαδαρηνῶν καὶ ἦταν ἀκριβῶς αὐτὸ πού ἔπρεπε νὰ προσέξουν.

Ὁ Χριστὸς μοιάζει νὰ τοὺς ἔβαλε σὲ δίλημμα, ἂν προτιμοῦν Ἐκεῖνον ἢ τοὺς χοίρους. Ἐκεῖνοι ἔκαναν τὴν ἐπιλογὴ τους. Προτίμησαν τοὺς χοίρους καὶ ἀπομάκρυναν τὸν Χριστό.

Ἔτσι γίνεται καὶ μέ μᾶς, ἀγαπητοί. Ἀπὸ φυλακῆς πρῶιας μέχρι νυκτός ἄλλο δὲν κάνουμε ἀπὸ τὸ νὰ ἱκανοποιοῦμε τὰ ποικιλώνυμα καὶ ποικιλότροπα πάθη μας, «θυσιάζοντάς τα» στὸ βωμὸ τοῦ εἰδώλου πού ἔχει πηλάσει καθένας γιὰ τὸν ἑαυτό του. Δὲν θέλουμε νὰ κατοικήσει ὁ Χριστὸς στὴν καρδιά μας, ὅ,τι κι ὅσο κι

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκείνον τὸν καιρὸ, ἐρχομένου τοῦ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν τὸν συνήντησε κάποιος ἀπὸ τὴν πόλιν, ὁ ὁποῖος εἶχε δαιμόνια ἀπὸ πολλὰ χρόνια· δὲν ἤτανε ντυμένος καὶ δὲν ἔμενε σὲ σπῆτι ἀλλὰ εἰς τὰ μνήματα. Ὅταν εἶδε τὸν Ἰησοῦν, ἔκραξε καὶ ἔπεσε εἰς τὰ πόδια του καὶ μὲ δυνατὴν φωνὴν εἶπε: «Τί ἐπεμβαίνεις σ' ἐμέ, Ἰησοῦ, Υἱέ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου; Σέ παρακαλῶ μὴ μέ βασανίσῃς». Διότι ὁ Ἰησοῦς εἶχε διατάξει τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον νὰ βγῆ ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον. Πολλές φορές τὸν ἔπιανε καὶ τότε τὸν ἔδεναν μὲ ἀλυσίδες καὶ χειροπέδες καὶ τὸν ἐφύλαγαν. Αὐτὸς ὅμως ἔσπαζε τὰ δεσμά καὶ ἐφέρετο ἀπὸ τὸ δαιμόνιον εἰς τὰς ἐρήμους. Τὸν ἐρώτησε δὲ ὁ Ἰησοῦς, «Ποιὸ εἶναι τὸ ὄνομά σου;». Ἐκεῖνος δὲ εἶπε, «Λεγεὼν», διότι εἶχαν μὴ πολλὰ δαιμόνια μέσα του, καὶ τὸν παρακαλοῦσαν νὰ μὴ τὰ διατάξῃ νὰ πᾶνε εἰς τὴν ἄβυσσον. Ὑπῆρχε δὲ ἐκεῖ μία ἀγέλη ἀπὸ χοίρους καὶ ἔβασκε εἰς τὸ βουνό. Καὶ τὸν παρεκάλεσαν νὰ τοὺς ἐπιτρέψῃ νὰ μπουῖν εἰς ἐκείνους. Καὶ τοὺς τὸ ἐπέτρεψε. Ἐβῆκαν τὰ δαιμόνια ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον, ἐμπήκαν εἰς τοὺς χοίρους καὶ ὤρμησε ἡ ἀγέλη πρὸς τὸν κρημνὸν καὶ ἔπεσε εἰς τὴν λίμνην καὶ ἐπνίγηκε. Ὅταν οἱ βοσκοὶ εἶδαν τί συνέβη, ἔφυγαν καὶ τὸ ἀνήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τὴν ὑπαιθρον. Ἐβῆκαν δὲ μερικοὶ νὰ ἰδοῦν τὸ γεγονός καὶ ἦλθαν εἰς τὸν Ἰησοῦν καὶ εὐρῆκαν τὸν ἄνθρωπον, ἀπὸ τὸν ὁποῖον εἶχαν βγῆ τὰ δαιμόνια, νὰ κάθεται κοντὰ στὰ πόδια τοῦ Ἰησοῦ, ντυμένος καὶ σωφρονισμένος, καὶ ἐφοβήθηκαν. Αὐτόπαι μάρτυρες ἐπίσης τοὺς εἶπαν πῶς ἐθεραπεύθηκε ὁ δαιμονισμένος. Τότε ὅλος ὁ πληθυσμὸς τῆς περιοχῆς τῶν Γαδαρηνῶν τὸν παρεκάλεσε νὰ φύγῃ ἀπ' αὐτούς, διότι κατείχοντο ἀπὸ φόβον μεγάλον. Αὐτὸς τότε ἐμπήκε εἰς τὸ πλοῖον καὶ ἐπέστρεψε. Ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὸν ὁποῖον εἶχαν βγῆ τὰ δαιμόνια, παρεκάλεσε νὰ μείνῃ μαζί του, ἀλλ' ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπε νὰ φύγῃ μὲ τὰ ἐξῆς λόγια: «Γύρισε εἰς τὸ σπῆτι σου καὶ διηγοῦ ὅσα σοῦ ἔκαμε ὁ Θεός». Καὶ ἔφυγε καὶ ἔλεγε εἰς ὅλην τὴν πόλιν ὅσα τοῦ ἔκαμε ὁ Ἰησοῦς.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

ἄν μᾶς στοιχίσει αὐτό, ὥστε νὰ ἱματιστοῦμε καὶ νὰ σωφρονιστοῦμε.

Τῆ σωστή ἐπιλογὴ ἔκανε καὶ ὁ σήμερα ἐορτάζων ἅγιος Δημήτριος, ὁ ὁποῖος ἀπὸ τῆ μιά μεριά ἀποτελεῖ δῶρο τοῦ Θεοῦ σ' ἐμᾶς καὶ σημεῖο Του ἀνάμεσα στὸν ἴλαο Του κι ἀπὸ τὴν ἄλληλη συνιστᾷ τὴν κρίση τῆ δική μας γιὰ τὴ στάση μας ἐναντι τοῦ Χριστοῦ. Ὁ ἅγιος Δημήτριος μέσα ἀπὸ τὸ μαρτύριό του γίνεται τοῦ Χριστοῦ καὶ ὅλου τοῦ κόσμου. Γίνεται ὁ ὀλοκληρωτικὰ παγκοσμιοποιημένος ἄνθρωπος, ὁ ἄνθρωπος πού χωράει τοὺς πάντες μέσα στὴν καρδιά του, γιατί αὐτὴ πλάτυνε τόσο, ὥστε νὰ γίνῃ τόπος Χριστοῦ, Ἐκκλησία, Παράδεισος τρυφῆς. Κι ὅλοι μας ἀναπαυόμαστε μέσα του δεχόμενοι τὴν ἀκριβή του ἀγάπην. Καὶ ἀποτελεῖ σημεῖο τοῦ Θεοῦ γιὰ νὰ τὸν μιμηθοῦμε ὅλοι, πατώντας τὴ φιληρξία, τὴ φιληθονία καὶ τὴ φιληργυρία μας, τρεῖς δαίμονες πού μὲ διαφορετικούς τρόπους βασανίζουν ὅλους μας.

26 Ὀκτωβρίου 2014: ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤ' ΛΟΥΚΑ
† Δημητρίου μεγαλομάρτυρος τοῦ μυροβλύτου († 306),
ἀνάμνησις τοῦ γεγονότος σεισμοῦ (740).
Ἦχος: γ' – Ἐωθινόν: Θ' – Ἀπόστολος: Β' Τιμ. β' 1-10 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ν' 27-39.
Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 2 Νοεμβρίου, Ε' ΛΟΥΚΑ.
Ἀπόστολος: Γαλ. β' 16-20 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιστ' 19-31.

Ἡ θεραπεία μας

Δέν ὑπάρχει ἄλλη θεραπεία καί μάλιστα ριζική, δίχως παλινδρομήσεις καί πισωγυρίσματα ἀπό τόν Χριστό, ἀπό τήν ἀγάπη μας πρὸς Αὐτόν. Ὁ τακτικός ἐκκλησιασμός μας, ἡ ἀδιάλειπτη ἐπίκληση τοῦ θεοῦ ἐλέους διὰ τῆς νοερᾶς καρδιακῆς προσευχῆς, τοῦ «Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ, ἐλέησόν με», ἡ εἰλικρινῆς ἐξαγόρευση λογισμῶν, ἐπιθυμιῶν πού ἐπιμένουν καί πεπραγμένων στόν πνευματικό πατέρα, ἡ τακτική προσέλευση μέ πνεῦμα μετανοίας στή θεία Κοινωνία, ἡ μελέτη τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ καί τῶν συγγραμμάτων τῶν ἁγίων Πατέρων μας καί ἡ ἀγαθοεργία πού ἀκολουθεῖ, ἀποτελοῦν τίς ἐκδηλώσεις τῆς γνήσιας ἀγάπης πρὸς τό Πρόσωπό Του.

Ἡ ὑπακοή στό θέλημα τοῦ Θεοῦ καί ὄχι στά πολλὰ δικά μας θελήματα, γιastreύει τή φιλαρχία, ταπεινώνει καί μεταμορφώνει πνευματικά τό φιλόηρωτο, ὥστε νά ἀγωνιζόμαστε ποιός θά κάνει τίς περισσότερες ὑποχωρήσεις στά θελήματα του γιά νά ἀνακουφίσει τόν πλησίον, ἐκτός φυσικά ἀπό τήν ἀμαρτία καί τήν αἴρεση. Ἡ ἀταλάντευτη ἐμπιστοσύνη στή θεία Πρόνοια, μέ μόνη μέριμνά μας τόν ἐπιούσιο ἄρτο, κατά τήν Κυριακή προσευχή, δίδωχνει τό ἄγχος γιά τό μέλλον, πού ἀλλήλωσε δέν τό ὀρίζουμε, δίδωχνει τό πνεῦμα τῆς φιλαργυρίας, γεμιζοντάς μας μέ τήν ξενοισιά τῆς «ἀκτημοσύνης».

Τέλος, ὁ ματωμένος πολλῆς φορές ἀγῶνας γιά νά μήν ὑποχωρήσουμε σέ ἀκατονόμαστους σαρκικούς λογισμούς, ἐγγράφεται στίς δέητους τῶν ἀγωνιζομένων ὅπου γῆς, ὡς ἐπιμέλεια στήν ἀρετή τῆς παρθενίας. Ἔτσι, μέ τό πέρασμα τοῦ χρόνου, φτάνουμε κι ἐμεῖς νά αἰσθανόμαστε δίπλα στόν Χριστό, ἰματισμένοι καί σωφρονοῦντες, ὅπως τόσοι καί τόσοι ἅγιοι, μάρτυρες καί ἀγωνιστές τῆς πίστεως.

Ἄρχιμ. Ε. Τ.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
